

CUVÂNT AL SFÂNTULUI IERARH ANTIM IVIREANUL LA ADORMIREA MAICII DOMNULUI

De multe ori m-a încercat gândul că aş putea afla ceva nou de spus întru cinstea și lauda Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, dar nimic n-am aflat.

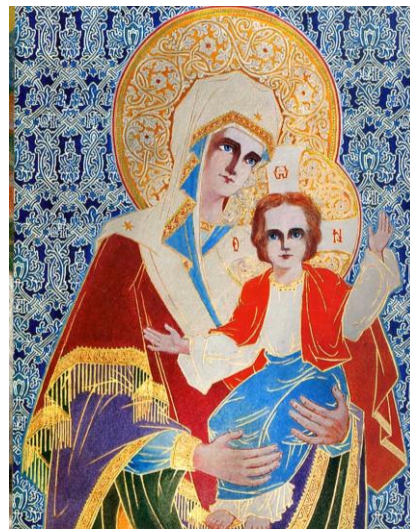
Aleasă este, cu adevărat, ca soarele, pentru că este încununată cu toate razele darurilor dumnezeiești și strălucește mai vârtos între celelalte lumini ale cerului.

Aleasă este și frumoasă ca luna, pentru că ea, cu lumina sfințeniei, stinge celelalte stele și, pentru marea și minunata ei strălucire, de toate șiragurile stelelor celor de taină este cinstită ca o împărăteasă.

Aleasă este ca revărsatul zorilor, pentru că ea a gonit noaptea și toată întunericea păcatului și a adus în lume ziua cea de viață purtătoare.

Aleasă este, că este izvor care, cu curgerile cereștilor bunătați, adapă Sfânta Biserică și tot sufletul creștinesc.

Aleasă este, că este chiparos care cu înălțimea sa covârșește cerurile, iar pentru mirosul cel din fire s-a arătat departe de toată stricăciunea.

"Maica Domnului cu Pruncul",
frescă realizată de Cuviosul
Părinte Arsenie Boca la
Mănăstirea Drăgănescu

Aleasă este, că este crin care, deși a odrăslit între mărăcinii nenorocirii celei de obște, niciodată nu și-a pierdut podoaba albiciunii.

Aleasă este, că este nor neispitit de vreo îngreunare prin păcat.

Aleasă este, pentru că este fecioară mai înainte de naștere, fecioară în naștere, fecioară și după naștere, adâncime nepricupută a bunătaților și icoană însuflețită a frumuseților celor cerești.

Este grădină încuiată, dintru care a ieșit floarea cea neveștejită, și fântână pecetluită, dintru care a curs izvorul vieții, Hristos.

Pe aceasta a văzut-o Moise, în Muntele Sinai [Horeb], ca pe un rug aprins și care nu se mistuia.

Pe aceasta a văzut-o Aaron ca pe un toiag înflorit și plin de roadă.

Pe aceasta a văzut-o Iacov ca pe o scară sprijinită pe pământ și cu vârful atingând cerul, pe care se suiau și se pogorau îngerii lui Dumnezeu.

Pe aceasta a văzut-o Iezechiel ca pe o ușă încuiată, prin care nimeni n-a trecut.

Pe aceasta a văzut-o Ghedeon în chip de lână [înrouată], Avacum ca pe o dumbravă umbroasă, Daniel ca pe un munte [sfânt] și Solomon ca pe un pat [neprihănit].

Aceasta se mută astăzi de pe pământ la cer: lasă întristarea și se duce la bucurie; le lasă pe cele de jos și le primește pe cele de sus; le lasă pe cele stricăcioase și le câștigă pe cele

nestricăcioase și veșnice.

Astăzi își dă preasfântul suflet în mâinile Fiului ei și cu cântări îngerești și apostolești este petrecut cinstitul ei trup în Ghetsimani, spre îngropare. Astăzi cerul întinde sânurile sale, primind-o pe Născătoarea Celui pe Care zidirea toată nu poate să-L încapă.

Astăzi se minunează toate puterile cerești, zicând una către alta: cine este aceasta care se suie din pustiu – adică de pe pământ – la cer?

Cine este aceasta care se ivește ca zorile, frumoasă precum luna și aleasă precum soarele?

Cine este aceasta care se suie de pe pământ la cer albită și înflorită, și întru care hulă nu este?

Deschideți porțile voastre – zic una către alta cetele cele îngerești – și cu cântări de laudă primiți-o pe împărăteasa cerului și a pământului, care vine să locuiască de-a dreapta împăratului Dumnezeu, îmbrăcată în straie cu aur împodobite, după spusa lui David [?], că aceasta este cea care a împăcat cerul cu pământul și pe Dumnezeu cu omul!

Aceasta este bucuria celor dreți și nădejdea celor păcătoși.

Pe aceasta și noi toți se cuvine, cu dragoste, cu cucernicie, cu inimă curată și cu cântări de laudă s-o cinstim și s-o laudăm, ca pe Maica Dumnezeului nostru, și cu bucurie sufletească să prăznuim adormirea ei.

(Text transpus în limba de azi
de Răzvan Codrescu)